

Kórházmissziós „Kis okos”

Bevezető.

Amikor túrázni megyünk, akkor elmegyünk egy „Tourinform” irodába, prospektusokat keresünk, hogy jobban megismerjük azt a területet, ahová szeretnénk eljutni. Ha valaki gyermeket vár, akkor sok könyvet, cikket elolvas, hogy felkészült legyen. Amikor valaki beteg lesz, szintén ezt teszi – utánajár a lehetséges gyógyulási lehetőségeknek, és így indul tovább.

Amikor valaki szeretne egy kórházban önkéntesként tevékenykedni, akkor is ezt kell tennie: **tanulni, felkészülni és úgy elindulni**. Ez a kis kiadvány ebben szeretne segíteni.

Miről fog szólni?

1. Mit jelent a kórházmisszió – nekünk, baptistáknak?
2. „Séta a kórházban”
3. Befejező gondolatok

1. Mit jelent a kórházmisszió - nekünk, baptistáknak?

a/ Úgy gondolkodni, cselekedni, mint Jézus.

A Márk 1,32-39-ben a következőket olvassuk:

„Estefelé pedig, amikor lement a nap, hozzávittek minden beteget és megszállottat; ³³az egész város összegyűlt az ajtó előtt. ³⁴**Sok, különféle betegségben sínylődőt meggyógyított; sok ördögöt is kiűzött, és nem engedte beszélni az ördögöket; azok ugyanis felismerték őt.** ³⁵Nagyon korán, a hajnali szürkületkor felkelt, kiment, elment egy lakatlan helyre, és ott imádkozott. ³⁶Simon és a vele levők azonban utána siettek, ³⁷és amikor megtalálták, így szóltak hozzá: „Mindenki téged keres.” ³⁸Ő pedig ezt mondta nekik: **„Menjünk máshova, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdessem az igét, mert azért jöttem.”** ³⁹És elment Galilea-szerte a zsinagógákba, hirdette az igét, és kiűzte az ördögöket.”

Isten irgalmas szeretete abban nyilvánult meg, hogy a Fiút küldte el a Földre. Jézus eljött, hogy megismertesse az emberekkel az Atyát ill. a hozzá vezető utat. Sok csodat tett, melyeknek egy része a beteg emberek meggyógyítása volt. Ezt olvassuk a 34. versben – de sok más helyen is! Gondoljunk csak bele a következő történetbe:

„Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. ²Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?” ³Jézus így válaszolt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.” (Jn.9,1-3)

Jézus nem ítélkezik, hanem gyógyít, helyreállít. A célja, hogy megismerjék az emberek Istent. Az Ő természetét. A jelen időszak nagyszerűségét. A kegyelmet. Mit jelent a kegyelem? A Róm.6,23 azt mondja:

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

Mindannyian ilyen nyomorult, vak állapotba kerültünk – bűneink miatt, de Krisztusban lehet egy új kezdete életünknek.

Ha ez így van, akkor miért nem gyógyít meg Jézus minden embert? Miért mondja azt, hogy: „*Menjünk máshova, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdessem az igét, mert azért jöttem.*” (Márk 1,38)

Isten fontosnak tartja a fizikai állapotunk javítását, a betegségekből való felépülést, de van ennél egy fontosabb célja is: lelkünk, szellemünk meggyógyítása. A bűn zsoldja, következménye a halál. Ezt sokan nem látják, nem érzékelik, mert egészségesek, gazdagok, sikeresek. Sátán célja, hogy az embert hazugságban tartsa. El akarja hitetni, hogy Isten nélkül is boldog lesz, nem fog meghalni! Hogyan olvassuk az I.Móz.3,1-3-ban? „*A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az ÚRisten alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek?* ²*Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk,* ³*csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén van, mondta Isten: Nem ehettek abból, ne is érintsétek, mert meghaltok.* ⁴*De a kígyó ezt mondta az asszonynak: **Dehogy haltok meg!***”

Igazat mondott sátán? Félig. A fél igazság pedig hazugság. Pontosan tudta, hogy amikor vesznek a tiltott gyümölcsből, akkor engedetlenségüknek, lázadásuknak az Istentől való elszakadás lesz a következménye. Ez a valódi halál. A kapcsolat megromlása, amikor az ember a saját útját járja. Ésaías 53,6 ezt mondja: „*Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta.*”

Az ember pedig azóta is tévelyeg - céltalanul, boldogtalanul.

Az Atya Isten látta ezt, és megoldást kínált fel az embereknek. János így írt erről az I.Jn.5,12-ben: „*Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.*”

Jézusban kell hinni! Ő az élet. Ha nem hiszünk benne, halottak maradunk.

Ezért mondja azt Jézus, hogy „menjünk máshová” (is), ...*hogy ott is hirdessem az igét, mert azért jöttem.*” (Márk 1,38) Jézus legfőbb célja az Isten üzenetének átadása, ami hitet ébreszt, életet hoz.

Az első fontos dolog tehát, hogy lássam az ember elveszett állapotát, hirdessem az evangéliumot, és legyek irgalmas.

(Ez azt is jelenti, hogy nem szórakoztatni akarjuk a betegeket – mintha nem lenne probléma. Nem is ítélkezni – mint Jób barátai, hanem úgy kell a betegek mellé állni, mint egykor Jézus tette az „Emmausi tanítványokkal” – akik végül felismerték Őt! /Lukács 24.)

b/ Felkészülten kell elindulni!

Hogyan történik ez?

- A megtérés, újjászületés után világossá lesz, hogy Istennek célja van az életünkkel. A Szentlélek tanít, vezet, hogy hol, hogyan kell szolgálnunk. Ha arra hív el, hogy a betegek között szolgáljunk, akkor Ő ad lehetőséget a „továbbképzésre”. Lehet, hogy beteg családtagunk vagy barátunk, ismerősünk felé indít el először. Ekkor átéljük a fájdalmat, a korlátainkat, de Isten hatalmát is. Egy ilyen tapasztalat, és mellette Isten megszólító Igéje jó alap arra, hogy tovább haladjunk.

- Vannak Kórházmissziós Konferenciák, ahol nagyon jó tanítások, bizonyágtételek

hangoztak el. (Pl. <https://www.baptist.hu/korhazmisszios-konferenciat-tartottunk-galgagutan/>, <https://alkalmak.godollobaptista.hu/20231203du> ,)

Ezek segíthetnek a felkészülésben.

- Akik elindulnak egy kórházi látogatásra, azokkal mindig leülünk, és átbeszéljük a legfontosabbakat: 1. Miért vagyunk itt? 2. Hogyan vagyunk itt?

Mindenkinek van egy „próba ideje”, ami alatt nyilvánvalóvá lesz, hogy alkalmas-e az adott területre. Van, aki alkalmas, de a körülményei jelenleg nem teszik lehetővé, hogy aktívan beálljon a szolgálatba. Van, aki alkalmas, majd elkezd, de menet közben jönnek nehézségek, ami miatt szüneteltetnie kell. Van, aki ekkor fedezi fel, hogy Isten a rászorultak, de nem a betegek felé hívta el.

Mindenképpen nyerünk, ha elindulunk. Ne féljünk a kudarcoktól, tévedésektől! Az életünk tele van ilyen helyzetekkel. A fő kérdés mindig az: „Közel vagyok-e Istenhez? Tanítható vagyok-e?” (Sokszor Isten ezeket a „hibás lépéseinket” fogja beépíteni a szolgálatunkba – hogy jobban megértsük Őt, a betegeket, hozzátartozókat, kórházi dolgozókat.)

- Nagyon jó lehetőség a felkészülésben a BTA-n indított „Kórházmisszió” ill. „Életvégi lelkigondozás” kurzusok. (<https://www.bta.hu/2024/04/15/életvegi-lelkigondozas-szakiranyu-tovabbkepzesi-szak/> <https://www.bta.hu/kepzesek/>) Itt még alaposabban végig vesszük minden fontos lépést: elindulás, belépés, beszélgetés a beteggel, elköszönés, megpihenés stb. Élet és halál kérdése. Hogyan zárjam le az életem? Hogyan éljem meg a hátralévő időt?

- A Magyarországi Baptista Egyház három missziós területére hadd hívjam még fel a figyelmet: 1. Élet Erő Misszió Alapítvány (<https://www.baptist.hu/bemutakozik-az-eletero-misszio/>), mely kiadványaival is segíti munkánkat!

(<https://www.baptist.hu/kepeslapok-a-korhazba/>) Ezeket a kiadványokat nagyon jó szívvel ajánlom! Sokat oda tudtam adni betegeknél, hozzátartozóknak, dolgozóknak.

2. A Baptista Szociális Módszertani Központ munkája kiszélesíti az önkéntesek lehetőségeit, így segít megtalálni az igazán reánk szabott területet! Ezek a területeken igyekszik segíteni – találkozókkal, konferenciákkal, kiadványokkal.

(<https://www.baptist.hu/tag/baptista-egyhazi-szocialis-modszertani-kozpont/>)

3. A „Baptista Szívparna Program” (<http://www.szivparna.hu/hu/hasznos-linkek/kezdooldal/>), mely nagyon jó ajándék a betegeknél.

- A „szívparna program” a gyülekezetekre épül. Aktív női körök készítik ezeket a praktikus és Igei üzenetekkel gazdagított ajándékokat. A Baptista Kórházmisszió sem egyesek önkéntes akciója, hanem a gyülekezetekből imádsággal kiküldött, oda visszatérő tagokból áll, akik a kórházban megtalált egyénekkal beszélgetnek, imádkoznak, de sok esetben „összekapcsolják” őket lakóhelyük gyülekezetivel – amennyiben ezt igénylik. Ilyen módon valósulhat meg az a látás, hogy a Magyarországon lévő kb. 100 kórházban jelen legyen néhány önkéntes – a 300 gyülekezetből. Ez tehát azt jelenti, hogy nagy átlagban 3 gyülekezetre jut egy kórház, melyért lehet imádkozni, és lehet elindulni, hogy hirdessük Istenünk irgalmát!

2. „Séta a Kórházban”

Lépünk be végre a Kórház ajtaján, és nézzük meg mi történik bent a betegekkel, a hozzátartozókkal, a dolgozókkal – és legfőképpen vizsgáljuk meg menetközben, hogy mit tehet egy önkéntes lelkiigondozó!

Egy kisgyermeket kísérünk végig ezen az úton! (A képeket a „Mi történik a kórházban?”/ scolarkid kiadványából vettem. ISBN 978-963-244-368-3, ISSN 1586-6386)

De még mielőtt belépnénk, tegyünk meg néhány dolgot!

1/ Ismerkedj az adott kórházzal! (Honlapon: története, osztályok, örömök-problémák stb. Pl. / <https://askhatvan.hu/> <https://www.javorszky.hu/wordpress/> <https://florhosp.hu/>)

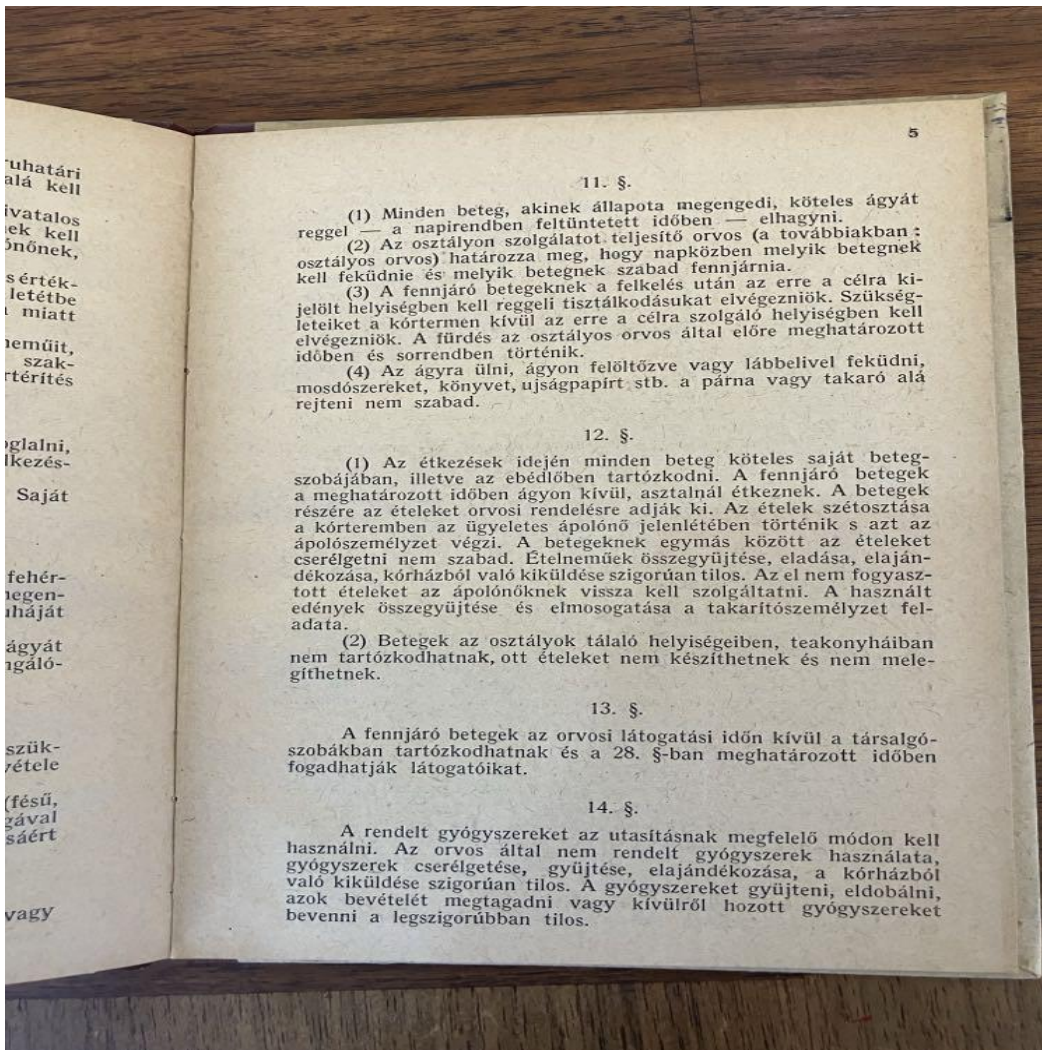
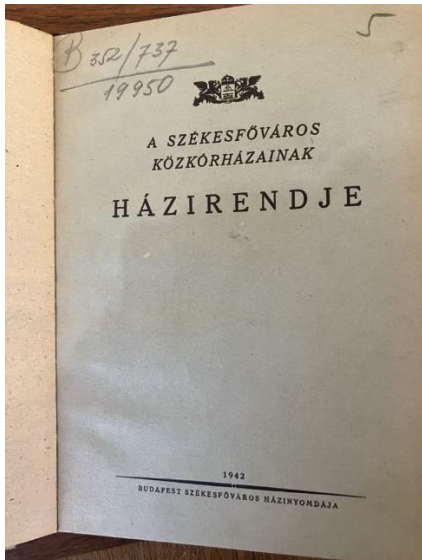
A kórházak története sokat segíthet annak megértésében, milyen céllal, milyen körülmények között jött létre az adott Intézmény. A hírességek, elhunytak között ott lehetnek olyan orvosok, nővérek, akiket nem szabadna olyan gyorsan elfelejteni! Érdeemes megnézni, milyen rendezvényeket szervez, támogat a kórház.

Amikor belépünk egy kórházba, akkor nem csak egy beteggel fogunk találkozni, hanem egy nagyon speciális közösséggel, mely nagyon erőteljesen lüktet, de minden egy irányba fut: gyógyítani a betegeket!

2/ Ismerd meg a kórház házirendjét!

Mindig volt házirend a kórházakban? Igen, már az Ószövetségi időben pontosan leírta a törvény, mit kell tenni a beteggel. (Pl./ III.Móz.14. A poklos ember tisztulása) Később is szigorú előírások vonatkoztak a gyógyulási területre.

Hadd hozzak egy régebbi, magyar példát:

sokon, lépcsőházban ácsorogni, konyhába, gépházba, gazdasági épületbe, halottasházba belépni nem szabad. Az orvosi célokat szolgáló helyiségekben (műtő, laboratórium, kötöző stb.) beteg csak orvosi rendeletre tartózkodhatik. A beteg a kórtermet a lefekvésre megállapított időpont (28. §.) után csak indokolt esetben hagyhatja el.

21. §.

A betegek a kertben csak orvosi engedéllyel, kórházi ruhájukba teljesen felöltözve és csak a részükre kijelölt területen tartózkodhatnak. A gyepen járni, ülni, feküdni, az ültetvényeket és virágokat letépni, vagy rongálni, szemetelni és köpködni tilos. Tavasszal és ősszel 18 óráig, június hó 1.-től augusztus hó 31.-ig terjedő időben pedig 20 óráig szabad a kertben tartózkodni.

22. §.

A templomot, vagy az istentisztelet céljára kijelölt helyiséget minden fennjáró beteg, az orvosi látogatási időn kívül felkeresheti.

23. §.

Lelkivigasz után vágyakozó, a haldoklók szentségét, Úrvacsorát felvenni kívánó beteg ebbeli óhaját az osztályos orvosok valamelyikével vagy az ápolószemélyzettel közli, akik a beteg hitfelekezete szerinti lelkész értesítéséről azonnal gondoskodni tartoznak. A betegek a kórteremben bármilyen vallású szertartás ideje alatt kötelesek hitfelekezetre való tekintet nélkül úgy viselkedni, hogy a szertartást ne zavarják és mások vallási érzületét ne sértsék.

24. §.

Ha a kórteremben valamelyik beteg halálvívódása megkezdődik, úgy az ügyeletes ápolónő a beteg megfelelő elkülönítéséről (az ágyat függönnyel eltakarja stb.) gondoskodik. Szükség esetén az ügyeletes orvos intézkedését kéri.

25. §.

(1) A beteg a kórház végleges elhagyására irányuló szándékát 24 órával előbb az osztályvezető főorvosnak vagy helyettesének bejelenteni köteles. Az a beteg, aki orvosi tanács ellenére saját felelősségére távozik, erre vonatkozó nyilatkozatot tartozik aláírni. A beteg távozáskor a neki benntartózkodása idejére átadott minden fel-

Mai példa: / A Váci Kórház Házi rendje

<https://www.javorszky.hu/wordpress/wp-content/uploads/2024/06/Hazirend2024.pdf>

Nem lehet „csak úgy besétálni” a kórházakba. Persze ma is vannak, akik rossz szándékkal „besurrannak”. Pl. Az egyik kórházban megállították az önkénteseket, hogy „igazolják” magukat. Kicsit meglepődtek, de később megtudtuk, hogy előző héten történt, valakik fehér köpenyben meglóptak több beteget.

Engedéllyel, igazodva a házi rendhez, és a napi helyzetnek megfelelően.

Ugyanez vonatkozik a betegekre, hozzátartozókra is. Nagyon sokszor látom, mennyire nem tudják elfogadni az adott kórház rendjét az emberek, és mennyire jó azt is tapasztalni, hogy a helyükön lévő biztonsági őrök szépen el tudják igazítani az ilyen „rendbontókat”.

3. Ismerd meg helyedet a gyógyítás folyamatában! (...és hidd, hogy fontos!)

Nézzük egy kicsit részletesebben, mi vonatkozik az önkéntes munkát, szolgálatot végzőkre:

a/ **Nem szólhat bele a gyógyítás folyamatába.** Pl./ Egyik önkéntesünk hosszabb ideig dolgozott az adott kórházban, így szakmailag ismerte a folyamatokat. Visszatérve – mint lelkipánczó -, észrevette, hogy az oxigén ellátás nem megfelelő, ezért odament a betegágyhoz, és módosította az adagot. Amikor elmondta, megbeszéltük, hogy ezt most már nem teheti. Új helyzetben van. Lelkipánczóként legfőljebb jelezheti a nővéreknek az észlelt jelenséget, de semmiképpen nem intézkedhet.

b/ **Nem kritizálhatja** az orvosok, nővérek – és más kórházi dolgozók munkáját.

c/ Mit tehet? Mire hívatott?

Vigasztal. Meghallgat. Bátorít. Jelen van az adott osztályon, és figyeli, kinek van szüksége segítségre. (Ezekről majd később részletesen szólok.) Ez nagyon fontos! Erre nincs idejük az orvosoknak, nővéreknek, de ha hiányzik, nem teljes a gyógyítás!

d/ Milyen jogi előírások vonatkoznak a tevékenységünkre?

Példaként hadd hozzam a SOTE mintáját az önkéntesekkel történő szerződéskötésről:

<https://semmelweis.hu/human/2020/03/17/onkentes-segitoi-jogviszony-kezdemenyezese/>

Az itt található dokumentumok közül az egyik a „Kis-okos” végén megtalálható.

Főlvétődik a kérdés, hogy **akik csak heti néhány órát vannak bent** az adott intézményben, azoknak is kell ilyen szerződést kötni? Természetesen nem, de az engedélyezési folyamaton nekik is át kell menni:

- Motivációs levél, melyben leírják, miért szeretnének részt venni a lelkipánczó szolgálatban.
- Lelkipáncztori ajánló levél.
- Az előzőekben leírt próbaidő és felkészülés

Ezek után kérem a Főigazgatóságot, hogy fogadják el a jelentkezőt az adott kórház lelkipánczójaként.

2/1. Egy kisgyermeket behoz a mentő

a/ Ismerd meg a mentősök munkáját, életét!

Nagy területeket kell bejárniuk, és gyakran változik egy-egy kórház vonzás körzete ill. változik az ellátási osztályok elosztása. (pl. megszűnik a kardiológiai osztály az egyik kórházban, ezért máshová kell vinni a beteget.)

Sietni kell, és olykor ez veszélyeket hordoz. Gyakran fáradtak, és ez még nehezíti munkájukat.

Az egyik mentőssel többször is leültem beszélgetni, és a végén kérte, hogy imádkozzunk érte. (Jó volt átélni, hogy híd lehettem közte és Isten között.)

b/ A gyermek és a hozzátartozók lelkiállapota! (beszélgetés a váróban...)

A „Sürgősségi Betegellátó Osztály” várója nem könnyű hely. Sokat kell várni, anélkül, hogy bármilyen információt kapnánk. Hogyan közelítsük meg az ilyen hozzátartozót? „Tudok valamiben segíteni?” vagy „Mi történt a gyermekével?” kérdéssel közelíthetünk. Legyünk tapintatosak, de készek a segítségre! Ha megnyílik valaki, akkor figyeljünk, hallgassunk, és bátorítsunk: „Imádkozni fogok Önökért! Isten látja, ami történt. Az orvosok meg fogják tenni, amit tudnak!” Amikor elköszönünk, megkérdezhetjük, hogy elfogadnak-e egy kis olvasnivalót. Legyünk arra is felkészülve, hogy nem akarnak beszélgetni, és nem fogadnak el semmit. Ekkor is legyünk barátságosak, megértőek, és kívánjunk „Jó folytatást!” (Ebben ott lehet a gyógyulás, a megtérés esetleg egy újabb találkozás.)

2/2. Amikor kész a diagnózis...

2/3. A szülő megtudja a problémát és a gyógyítás lehetséges menetét.

Ez már egy fokkal jobb helyzet, mert az ismeretlenből „előlépett” egy konkrét probléma ill. állapot. Nagyon sok múlik azon, hogyan közli az orvos a hírt a hozzátartozóval (szülő) ill. a beteg gyermekkel.

A szülő általában ott maradhat a kórházban – a gyermeke mellett -, így jó alkalom adódhat beszélgetni. Ekkor kiderülhet, hogyan éli meg ezt a krízist, van-e társa a bajban, milyen szükségletek merülnek fel. Nagyon vegyes lehet a „kép”: Pl. Egy balesetet szenvedett 17 éves fiú feküdt az osztályon. Szülei hívők voltak, és sokat imádkoztak gyermekükért, de a baleset olyan súlyos volt, hogy a fiú nem élte túl. A másik szobában szintén egy 17 éves fiú volt agydaganattal. Szülei szintén hívők voltak. Ők is, a gyülekezet is sokat imádkozott, és Isten rajta megkönyörült – csodálatos módon meggyógyult. Van, amikor egyedül van bent egy fiatal, és jól esik neki megosztani félelmeit, gondjait. Ezek nagyon különleges alkalmak, főleg akkor, ha még imádkozni is tudunk értük.

Fontos, hogy a szobában ne zavarjunk másokat – persze, ha mindenki megáll és figyel, akkor beszélhetünk úgy, hogy mindenki hallja! Ne legyünk sokáig! Három-négy perc után jelezzük, hogy „ Nem akarok zavarni!” „ Pihenésre van szüksége! Köszönöm, hogy tudtunk beszélgetni!” „ Köszönöm, hogy megosztotta terheit, gondjait!” „Fogok imádkozni!” Ezek lehetnek olyan mondatok, amellyel elköszönhetünk, de ha marasztal a szülő vagy a gyermek, akkor még maradjunk!

2/4. Orvosok, nővérek...

a/Minden betegnek van egy felelős orvosa.

Milyen jó, hogy van kikhez fordulni panaszainkkal! Kik ők? Ismerjük őket?
2024. Májusában készítettünk egy felmérést, melyben arra kértük a gyülekezeteket, jelezzenek vissza, hány fő dolgozik az egészségügyben. A visszaérkezett adatok alapján azt lehet mondani, hogy minden gyülekezetben kb. 5 fő dolgozik az egészségügyben. (Természetesen ez azt jelenti, hogy van olyan gyülekezet, ahol 30 főn, és van, ahol senki.) Ez egy átlag, de meglepő. Ha 300 gyülekezettel számolunk, akkor kb. 1500 fő indul minden reggel azért, hogy segítsen a beteg embereknek. Kórházi szolgálatom idején olykor beszélgetek gyakorlaton lévő középiskolásokkal, és meglep, amikor elmondják ezek a fiatalok, hogy a nehézségeket látva is szeretnének a „pályán” maradni, szeretnének segíteni az embereknek. Hónapokon keresztül együtt vagyok több, utolsó éveiket töltő orvostanhallgatókkal, és rácsodálkozom azon az elköteleződésen, ami jellemzi őket. (Persze vannak kivételek, de a többség ilyen.) Akik emberekkel foglalkoznak, azokat különös megbecsülés illeti. **Akik a bajban segíteni tudnak – mert van ismeretük, akaratuk -, azokat tisztelik az emberek**, és olykor túlzott elvárásokkal is vannak feléjük. A „fehér köpeny” felelősség, és lehetőség. (Ezt mi is érezzük, amikor föl vesszük – mint lelkigondozók.)

A betegnek fél gyógyulás, ha bízik orvosában, és elfogadja utasításait. (Az állandóan lázadó beteg nehezebben gyógyul.) Bátorítsuk a betegeket arra, hogy kérdezzék orvosát! A hozzátartozóknak is joguk, lehetőségük megkeresni a kezelő

orvost, és információt kérni. (Panaszaikkal megkereshetik az osztályvezető főorvost vagy az adott kórház „betegjogi képviselőjét”. Ezeket a panaszokat olykor a lelkipozítókknak mondják el, és örülök, ha egy-egy esetben tudunk segíteni.)

Ahol jó a kapcsolat orvos és beteg között, ott nagyobb az esély a gyógyulásra. (Ez a mondat természetesen nagyban függ a beérkező beteg állapotától is, hiszen pl. az intenzív osztályon lehet nagyon jó az orvos, nővér hozzáállása a beteghez, de egy súlyos állapotban lévő betegen már nem mindig tudnak segíteni.)

Ugyanezek a mondatok vonatkoznak a nővérekre is, akik nélkül nem tudnának az orvosok dolgozni. **Legyünk irántuk tisztelettel!**

Sokféle nehézséggel küszködnek az orvosok és nővérek, de ezek közül az egyik legjelentősebb, hogy kevés idő jut az egyes betegre. Sok a beteg, kevés az orvos és nővér, ráadásul sok a „papír munka”, az ügyintézés. Ezért nagyon fontos a lelkipozítók munkája! **Milyen nagyszerű lenne, ha minden osztályon lenne egy teljes idős lelkipozító, aki része lenne a „csapatnak”, akit tudatosan építenének be a gyógyítási folyamatba!** (Vannak országok, ahol ez megvalósul, hiszen ez nagy mértékben anyagi kérdés is.) Amíg ez az álom megvalósul, addig legyünk jelen, mint önkéntesek, és higgyünk küldetésünk fontosságában! (Pl. Egy alkalommal megkérdeztem 10 orvost, mennyire tartja fontosnak a lelkipozítók munkáját. Mindannyian pozitívan értékelték, sőt az egyik orvos „fölháborodva” mondta: „Hogyan lehetne egészséges a test, ha a lélek beteg!”)

b/ Hogyan tudunk segíteni az orvosoknak, nővéreknek?

- **Tiszteljük őket!** (Ne kritizáljuk őket! Ha gondunk van, valakivel, menjünk oda hozzá, és beszéljük meg vagy kérjük segítséget a lelkipozítás vezetőjétől.)

- **Bátorítsuk őket!** Mindenkinek jól esik egy jó szó, egy mosoly. (Egy-egy nővérnek jól esik, ha a beteg előtt hangzik el egy ilyen mondat: „Milyen ügyesen végzi munkáját!” vagy „Köszönjük, hogy bejött segíteni!” – Vigyázzunk, ne legyen személyeskedő! Legyen mindig tisztelettudó!)

- **Érdeklődjünk!** „Hogy indul a nap?” / „Nehéz napjuk van?” / „Tudunk segíteni? Van olyan beteg, akivel hasznos lenne beszélgetni?” stb.

- **Zenei Koncertek** szervezésének elsődleges célja, hogy megköszönjük a kórház dolgozóinak munkáját, és bátorítsuk, „lelkessítsük” őket. (Legutóbb „Pünkösdi Szabadtéri Koncert sorozat volt Vácott, Hatvanban, Kistarcsán. Nagyon jó tapasztalataink voltak. (Következő oldalon olvashatunk néhány sort a váci kórház hivatalos beszámolójából.)

- Egyházunk szeretne segíteni az egészségügyben dolgozóknak azzal, hogy olykor találkozhassanak, beszélgethessenek, előadásokat hallgathassanak. Az ő **mentorálásuk** segítség a gyógyításban.

Beszámoló a váci koncertről:

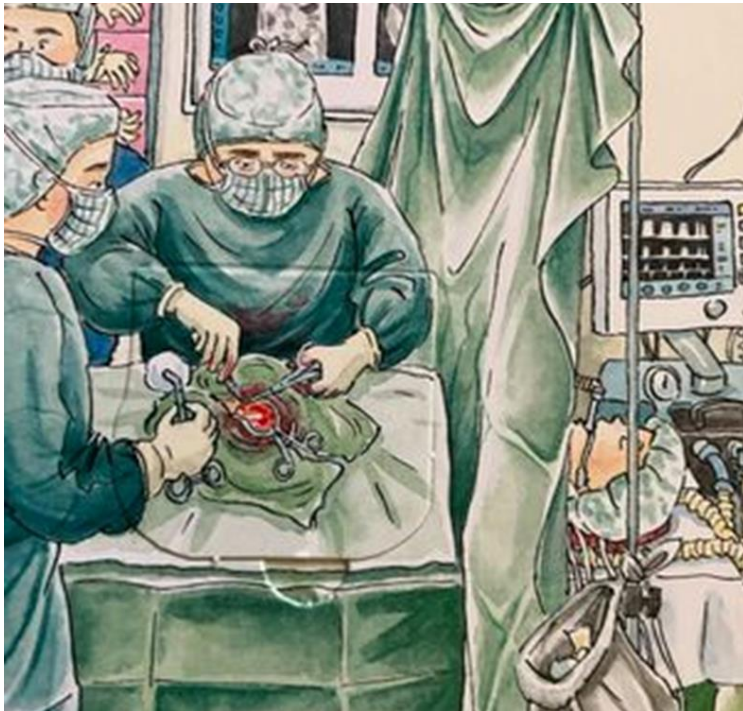
(<https://www.facebook.com/photo/?fbid=783067473962550&set=a.411219927813975>)

„Szabadtéri örömmelésre invitálta kórházunk dolgozóit és betegeit a Baptista Ápolási és Gondozási Misszió – Csuhai József kórházlelkész szervezésében, pünkösdi üzenetét átfordítva a zene nyelvére. Ennek az üzenetnek a két legfontosabb igéje a bátorítás és a vigasztalás. Bátorítás a dolgozóknak munkájuk elvégzéséhez, és vigasztalás a betegeknek gyógyulásuk elősegítésére.

Gitárszóval kérték az önkéntesek a pünkösdi Lelket, hogy megpróbáltatásainkban vigasztaljon és bátorítson minket, és a tőle jövő vigasznak mi is továbbadói lehessünk!”

2/5. Amikor műtétre vár a beteg...

Sokféle helyzet van:

- Már nagyon régen vár a beavatkozásra. Fizikailag és lelkileg elkészült. Nincs nagy kockázata a műtétnek.
- Többször volt már kórházban hasonló helyzetben. Ismerős a környezet. Ismerős a műtéttel járó izgalom. Bíz az orvosban. Készen várja a beavatkozást.
- Hirtelen, váratlanul érkező probléma: pl. baleset. Izgalommal jár, de tudja, hogy a legjobb dolog, ha szembe néz a tényekkel és „átesik” a műtéten.
- A legnehezebb, amikor váratlanul, de sok ismeretlen tényezővel néznek szembe az orvosok, és maga a beteg is. Ezek általában kockázatos beavatkozások, de szükségszerűek.

Minden esetben jó, ha ott van a lelkigondozó a beteg mellett, amikor készül.

Beszélgess vele – nem elterelve a figyelmet, de a félelmeket átbeszélve rámutat arra, hogy bízzon az orvosokban, Istenben! Ilyenkor nagyon jó imádságban megállni, és letenni az aggodalmakat. Rámutatni a mindenható, szerető Istenre! Komolyan venni azt is, ha ekkor szeretne a beteg „gyónni”, életet rendezni. (Itt van szükség arra a kapcsolatra, ami más felekezetű lelkigondozókkal kialakul menet közben, mert adott esetben lehet szólni egy katolikus vagy más felekezetű lelkigondozónak, hogy valaki szívesen venne egy látogatást.) Ha a beteg megbízik bennünk, akkor mi is meghallgathatjuk és imádkozhatunk érte.

2/6. Műtét után...

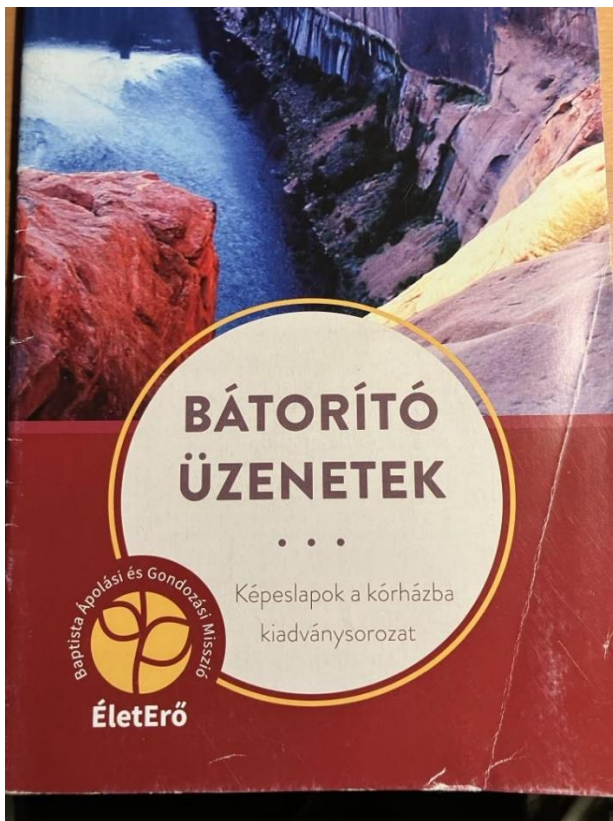
Most jönnek a következő kérdések:

- „Hogyan sikerült a műtét? Van még tenni való?”
- „Mennyi ideig kell pl.gipszet hordanom?”
- „Hogyan fogok így élni?”

Újra nagy szükség van – először- az orvossal való **őszinte kommunikációra**. A betegeknek van egy elképzelése a gyógyulásról, de a tények olykor átírják ezeket. Az orvos jobban tudja, hogy mikor lehet visszamenni dolgozni, tanulni, sportolni stb.

Továbbá nagyon jó, ha ott van a lelkigondozó, aki ezekben a „krízis helyzetekben” segít. Az orvosnak nincs ideje minden részletet átbeszélni, de az önkéntesek ezért vannak. Lehet, hogy néhány hét után szaladhat a kislíu focizni, de komolyabb a helyzet egy amputáció esetén. Itt teljes mértékben át kell írni az életet. Meg lehet kérdezni, hogy van-e segítsége. **Itt lehet beszélgetni az életről, ami most teljesen új dimenzióba került.** Megértőnek kell lenni, de határozottnak is azzal kapcsolatban, amit a Biblia tanít.

Érdeemes ajánlani a „Képeslapok a kórházba.” kiadványokat, melyben nagyon sok bátorító élettörténet van.

Hadd említsem meg azokat az osztályokat, ahol nem műtét utáni helyzet van, de hosszabban bent vannak a betegek:

- **Pszichiátria.** Ha megbetegedhet a szemünk, fülünk, szívünk stb. akkor az idegrendszerünket is érheti károsodás. Ezt ki kell vizsgálni, és gyógyítani kell. Amennyiben van lehetőségünk bemenni ilyen osztályra, akkor - kellő felkészültség után induljunk el! Van olyan kórház, ahol minden héten tartunk Bibliaórát. Mindig vannak érdeklődők, akik „eltévedtek”, „balesetet szenvedtek” az életúton, és megoldást keresnek. Itt még jobban igaz, hogy együtt kell működni az orvosokkal. Ismerni kell határainkat – mivel mi nem pszichiáterek vagyunk -, de tudnunk kell azt is, hogy Isten Igéje csodálatos módon világíthat be az emberek lelkébe. Sok olyan történetem van, amikor valakik itt hoztak döntést Isten mellett, a Biblia mellett.

- **Ápolási osztály.** Itt sokáig vannak a betegek. Hosszú, mély kapcsolatok alakulhatnak ki az itt lévőekkel. Őket különös módon kell vezetni ezekben a „nem szeretem” években. Ezek még hosszú, szép és fontos évek lehetnek! Az „Életvégi lelkigondozás” egy speciális helye lehet ez, hiszen gyakrabban felmerül a kérdés:” Mi értelme volt az életemnek?” vagy „ Mi lesz velem, ha meghalok?” Ahol elfogadják, ott tartsunk Áhitatot! Nagyon kell az Ige. Ennek a nemzedéknek nagyon hiányos a Bibliáról való ismerete. Nem az ő hibájuk, de ők szenvednek miatta, és szívesen veszik a tanítást.

2/7. Vége a kezelésnek. Indulás haza.

A szülő megkapja gyermeke zárójelentését. Még egy utolsó beszélgetés a kezelő orvossal, és utána indulhatnak haza.

Mielőtt elindulnak, érdemes néhány dolgot megtenni:

- Megköszönni orvosoknak, nővéreknek a gondoskodó, gyógyító szeretetet. (Nem pénzzel, hanem pl. egy csokor virággal.) Nagyon jó látni az aktuális osztály falújságján azokat a „köszönő sorokat”, melyet az itt kezelt betegek írtak.
- Megköszönni Istennek, hogy velünk volt! (Ez az, amire a lelkipáternek kell felhívni a figyelmet.)
- Nem elfelejteni azokat a tanulságokat, melyekre a „szervedés idején” eljutottunk! (Ezt is a lelkipáternek érdemes elmondani.)
- Fölrírni néhány fontos telefonszámot, melyen a szobatársakat tudjuk majd hívni.

Eszembe jut néhány eset, amikor nem ennyire vidám az eltávozás:

- Egy cigány anyuka, akinek az önkéntesek és az osztályos nővérek adták össze a vonat jegy árát.
- Egy középkorú férfi, aki motorbalesettel került a kórházba, és „túl gyorsan elment”. Egyszer tudtam vele kommunikálni, és nagyon vártam a következő alkalmat, de az nem adatott meg.
- Egy idős férfi, akiért úgy imádkoztak a távolban, hogy „ Utolsó perceiben legyen ott

Isten embere!” Bementem hozzá, szóltam néhány mondatot – melyben ott volt Isten Igéje is -, majd imádkoztam és kijöttem a kórteremből. Néhány perccel később jelezték a nővérek, hogy a férfi meghalt. Megdöbbsentem, de hálás voltam, hogy ott lehettem.

3. Befejező gondolatok

Most már el merünk indulni az „önkéntesek ösvényén”? Igen, olykor meredeken ível fölfelé, máskor a mélybe szál alá. Sok információra van szükségünk, hogy eligazodjunk a „kórházi labirintusban”, és emellett friss, napi „mannára”, a Szentlélek megújító erejére, hogy azt tudjuk átélni, amit az Úr Jézus mondott: „Aki titeket hallgat, engem hallgat...” (Luk.10,16) és „Aki titeket befogad, az engem fogad be, és aki engem fogad be, az azt fogadja be, aki elküldött engem.” (Mt.10,40)

Megállapodás
(önkéntes segítői tevékenység ellátására)

Amely létrejött egyrészről a **Semmelweis Egyetem** (székhelye: 1085 Budapest, Üllői út 26.)

Képviseletében:

Elsődleges szervezeti egység (a Semmelweis Egyetemen belüli azon szervezeti egység, ahol az önkéntes segítő az önkéntes munkára jelentkezett)

megnevezése:

vezetője:

mint fogadó szervezet (továbbiakban: **Fogadó szervezet**), másrészről

Név:

Lakcíme:

Állampolgársága:

Anyja neve:

Születési hely, idő:

Adóazonosító jele:

TAJ száma:

mint önkéntes segítő (továbbiakban: **Önkéntes segítő**, együttesen említve **Felek**) között közérdekű önkéntes tevékenység végzésére az alábbi feltételekkel.

1. A szerződő **Felek** a jelen megállapodást **2020. évhó..... napjától**
 - határozatlan időtartamra kötik.
 - határozott időre, **20... év hó napjáig** kötik.
(A megfelelő rész aláhúzandó.)

A létrejött megállapodás alapján az **Önkéntes segítő** a 2. pontban meghatározott tevékenységet látja el.

A feladat ellátásának helye: Semmelweis Egyetem budapesti működési területe.

A munkavégzés a **Felek** által előre egyeztetett napokon történik, **hetiórában.**

A feladatellátásra fordított idő beosztása (egyenlő általános munkarend vagy egyenlőtlen munkarend):.....

2. Az ellátandó feladatok rövid leírása:

Az **Önkéntes segítő** a tevékenységet a feladatellátással érintett szervezeti egység vezetője vagy az általa megbízott személy felügyelete alatt és utasításai szerint végzi.

3. Az **Önkéntes segítő** kijelenti, hogy rendelkezik a feladat ellátásához szükséges szakképesítéssel, illetve elvárható szakmai ismeretekkel, egészségügyi állapota alapján

a feladat ellátására alkalmas. Az **Önkéntes segítő** betegsége esetén a betegség tényéről haladéktalanul köteles tájékoztatni **Fogadó szervezetet**, valamint azt, hogy meddig képtelen ellátni a tevékenységet.

4. Az **Önkéntes segítő** a szervezeti egység nevében és felelősségére, díjazás nélkül működik közre a feladat ellátásában.
5. Az **Önkéntes segítő** szakmai utasítást nem adhat.
6. Az **Önkéntes segítő** köteles
 - a közérdekű önkéntes tevékenységet a vonatkozó jogszabályok, szakmai és etikai előírások, valamint a **Fogadó szervezet** utasításai szerint személyesen végezni, és
 - a közérdekű önkéntes tevékenység során tudomására jutott személyes adatot, üzleti és egyéb titkot megőrizni.
7. Az **Önkéntes segítő** által az önkéntes jogviszonnyal összefüggésben harmadik személynek okozott kárért a **Fogadó szervezet** felel. Amennyiben a kárt az önkéntes felróható magatartása okozta, a **Fogadó szervezet** az önkéntestől követelheti kárának megtérítését. Abban az esetben, ha az **Önkéntes segítő** egészségügyi dolgozó, akkor az általa - kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek - okozott kár esetén a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján a foglalkoztató által követelhető kártérítés mértékére az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. LXXXIV. törvény 17. § (6) bekezdés rendelkezései az irányadóak.
8. Egyebekben a **Fogadó szervezet** kijelenti, hogy olyan szervezetként, amely jogszabály alapján köteles az általa nyújtott szolgáltatás során okozott kár megtérítésére felelősségbiztosítási szerződést kötni, a felelősségbiztosítási szerződése kiterjed az önkéntes által okozott kár megtérítésére is.
9. Az önkéntes segítői szerződés megszűnik
 - a) az önkéntes halálával vagy cselekvőképtelenné válásával,
 - b) a **Fogadó szervezet** jogutód nélküli megszűnésével,
 - c) a vállalt közérdekű önkéntes tevékenység teljesítésével,
 - d) a szerződésben meghatározott idő lejártával, feltétel bekövetkeztével,
 - e) közös megegyezéssel történő megszüntetéssel,
 - f) felmondással,
 - g) az önkéntesek foglalkoztatásának – a 2005. évi LXXXVIII. törvény 13. § (3) bekezdése szerinti - megtiltásáról rendelkező határozat véglegessé válásával.Az önkéntes szerződést - ha jogszabály másként nem rendelkezik - bármelyik fél azonnali hatállyal felmondhatja.
10. A feladatok ellátásához szükséges valamennyi tárgyi feltételt a **Fogadó szervezet** biztosítja az **Önkéntes segítő** részére. A megállapodás megszűnésekor az **Önkéntes segítő** részére átadott tárgyi és egyéb eszközökkel a visszaszolgáltatási kötelezettségének megfelelően elszámolni köteles.

11. Amennyiben az **Önkéntes segítő** egészségügyi tevékenységet lát el, akkor a **Felek** figyelemmel vannak az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 5. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezésekre is.
12. A **Fogadó szervezet** kijelenti, hogy az **Önkéntes segítő** tevékenysége nem ütközik a 2005. évi LXXXVIII. törvény 3. § (3) bekezdése rendelkezésébe.
13. A jelen szerződésben nem szabályozott kérdésekben elsődlegesen a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény, valamint a Polgári Törvénykönyv, továbbá egészségügyi tevékenység ellátására kötött szerződés esetén az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. LXXXIV. törvény rendelkezései az irányadóak.

A jelen megállapodást a **Felek** átolvasták, együttesen értelmezték, majd mint akaratukkal mindenben egyezőt, jóváhagyólag írják alá.

Budapest, 20....év.hó napján.

.....
Fogadó szervezet
(elsődleges szervezeti egység vezetője)

.....
Önkéntes segítő

A megállapodások tartalmi elemeire vonatkozó előírásokat a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény és az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény határozza meg.

Természetesen minden Intézmény maga formálja meg az Önkéntesekre vonatkozó szerződés mintát – a vonatkozó jogszabályok alapján.